

Sygn. akt XI Ka 755/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Sędzia SO Ewa Bogusz-Patyra

Protokolant: prot. Małgorzata Purc

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r.

sprawy H. W.

obwinionego z art. 97 kw w zw. z art. 24 ust. 7 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. PRD i in.

na skutek apelacji wniesionego przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 18 kwietnia 2013r. sygn. akt II W 904/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę obwinionego H. W. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Radzynie Podlaskim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt ***XI Ka 755/13***

UZASADNIENIE

H. W. obwiniony został o to, że:

I. w dniu 4 listopada 2012 roku około godziny 21:25 w miejscowości B., woj. (...), kierując samochodem osobowym marki B. o numerze rejestracyjnym (...), naruszył zakaz wyprzedzania na skrzyżowaniu

tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 24 ust. 7 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 roku, nr. 108, poz. 908. ze zm.)

II. w czasie i miejscu jak w punkcie I kierując samochodem osobowym marki B. o numerze rejestracyjnym (...), naruszył zakaz wyprzedzania pojazdu bezpośrednio przed przejazdem kolejowym tj. o wykroczenie tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 28 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 roku, nr. 108, poz. 908. ze zm.)

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim obwinionego H. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za nie na podstawie art. 97 kw w zw. z art. 9 § 2 kw skazał go łącznie na karę 600 (sześćset) złotych grzywny; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 60 złotych opłaty i obciążył go wydatkami w kwocie 100 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł **obwiniony**. Wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania która miała wpływ na treść orzeczenia a mianowicie:

a) art. 8 kpw w zw. z art. 4 kpk i art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpk polegającą na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów poprzez dokonanie dowolnej o nieobiektywnej oceny dowodów w postaci zeznań świadków, wyjaśnień obwinionego i uznaniu, że obwiniony dopuścił się wymienionych we wniosku o ukaranie naruszeń prawa o ruchu drogowym, w sytuacji gdy prawidłowa ocena zebranych wyżej dowodów, w szczególności wyjaśnień obwinionego, prowadzą do wniosku, że obwiniony nie naruszył swoim działaniem przepisów prawa o ruchu drogowym;

b) art. 8 kpw w zw. z art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 8 kpw polegającą na rozstrzygnięciu wątpliwości jakie pojawiły się w sprawie na niekorzyść obwinionego, a dokładnie kwestii dotyczących miejsca w którym obwiniony dokonywał manewru wyprzedzania – czy manewr przeprowadzony został na skrzyżowaniu oraz czy w jakiej odległości od przejazdu kolejowego;

c) art. 167 kpk w zw. z art. 42 kpw w zw. z art. 207 kpk poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd I instancji z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego na okoliczność ustalenia:

-z jaką prędkością na drodze (...)w kierunku B.jechał pojazd wyprzedzany przez obwinionego;

-jaka odległość jest niezbędna do wyprzedzenia pojazdu, który porusza się z bardzo małą prędkością w sytuacji gdy drugi pojazd zachowuje maksymalną dopuszczalną prędkość;

-z jaką prędkością jechali samochodem świadkowie i jaki w związku z tym był zakres ich widoczności;

d) art. 167 kpk w zw. z art. 43 kpw w zw. z art. 211 kpk poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd I instancji z urzędu eksperymentu procesowego celem ustalenia odtworzenia przebiegu stanowiących przedmiot rozpoznania zdarzeń, w szczególności;

e) art. 167 kpk w zw. z art. 43 kpw poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd I instancji z urzędu dowodu z oględzin miejsca zdarzenia celem dokładnego zaznajomienia się układem topograficznym miejsca zdarzenia;

2. obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 28 ust. 3 pkt Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym (u.p.r.d) poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż w niniejszej sprawie obwiniony dokonał manewru wyprzedzania pojazdu bezpośrednio przed przejazdem kolejowym w sytuacji gdy manewr ten przeprowadzony został w znacznej odległości od tego przejazdu.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanych mu czynów ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego zasługuje na uwzględnienie w zakresie drugiego z alternatywnie sformułowanych wniosków, natomiast wydanie orzeczenia reformatoryjnego byłoby co najmniej przedwczesne.

Trafnie podnosi skarżący, iż w sprawie niniejszej nie został zgromadzony pełny materiał dowodowy pozwalający na ocenę wiarygodności wyjaśnień obwinionego oraz zeznań świadków, a tym samym odtworzenie rzeczywistego przebiegu wydarzeń.

Choć chybiony jest zarzut braku dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, to jednak analiza akt sprawy pozwala stwierdzić, iż Sąd Rejonowy nie przejawiał inicjatywy dowodowej i zaniechał przeprowadzenia eksperymentu procesowego, który w istotny sposób uzupełniłby materiał dowodowy i pozwolił na rozwianie wszelkich wątpliwości co do tego czy funkcjonariusze policji mieli możliwość obserwowania manewru wykonanego przez obwinionego i poczynienia postrzeżeń niezbędnych do oceny miejsca oraz opisanej przez świadków nieprawidłowości tj. wyprzedzania na skrzyżowaniu i bezpośrednio przed przejazdem kolejowym.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Rejonowy odbierze wyjaśnienia od obwinionego- oczywiście jeżeli nie skorzysta on z przysługującego prawa do odmowy złożenia wyjaśnień, przesłucha świadków oraz przeprowadzi eksperyment procesowy z udziałem obwinionego i funkcjonariuszy policji, dbając o możliwie najwierniejsze odtworzenie szczegółów. Przeprowadzi pozostałe dowody nieosobowe zgodnie z obowiązującymi przepisami, a w razie potrzeby inne dowody z urzędu lub na wniosek stron. Zebrany materiał dowodowy podda wszechstronnej analizie i ocenie stosując reguły zawarte w art. 7 kpk i art. 4 kpk w zw. z art. 8 kpw, w oparciu o który poczyni prawidłowe ustalenia faktyczne. Dokona również właściwej oceny prawnej zachowania obwinionego.

W razie potrzeby swoje stanowisko uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 82 § 1 kpw.